

SIMBOLISKĀS AKTIVITĀTES

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Moz. 4:3-7, 4. Moz. 21:1-9, Jes. 29:16, Rom. 9:18-21, Jer. 19, Ebr. 5:14, Jer. 13:1-11.

ATMIŅAS PANTS:

“Vai tad podniekam nav varas pār mālu, ka viņš no vienas un tās pašas pikas gatavo vienu trauku godam un otru negodam?” (Rom. 9:21)

Skviens Bībeles pētnieks zina, ka tā ir pilna ar simboliem, kas attēlo kaut kādus konceptus un idejas. Visa zemes svētnīcas kalpošana, piemēram, bija simbolisks pravietojums par glābšanas plānu. “Jūdu saimnieciskās darbības nozīme vēl nav pilnībā aptverta. Plašas un dziļas patiesības ir ietvertas viņu rituālos un simbolos. Evaņģēlijs ir atslēga, kas atver noslēpumus. Pateicoties zināšanām par glābšanas plānu, tā patiesības ir atvērtas mūsu izpratnei.” (E. Vaita “Kristus līdzības” 133. lpp.) Caur zemes svētnīcas simbolismu vai pravietisko grāmatu simboliem (tādiem kā Dan. 2., 7., 8. nodaļa un Atklāsmes grāmata) un daudzos citos veidos Kungs atklāj patiesību. Arī pats Jēzus līdzībās izmantoja simbolus, lai izskaidrotu dziļākas patiesības.

Jeremijas grāmata pati par sevi ir bagāta ar simboliem un tēlainiem izteiksmes līdzekļiem. Šajā nedēļā mēs ieskatīsimies dažos no tiem, kādi tie bija, ko tie nozīmēja un kādas mācības mums vajadzētu no tiem paņemt sev.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 7. novembrī!

Patiesība simbolos

Raksti ir ārkārtīgi bagāti ar simboliem. Tajā atrodami visu veidu simboli pārpilnībā un lielākajā daļā gadījumu tie aino patiesības, kas ir lielākas par pašiem simboliem.

Izlasi 1. Moz. 4:3-7! Ko simbolizē šie divi atšķirīgie upurī? _____

Jau ļoti ātri Bībelē mēs varam redzēt atšķirību starp mēģinājumu ar darbiem nopelnīt Debesis (Kaina upuris) un izpratni par to, ka glābšana ir tikai žēlastībā, kas mums ir kļuvusi pieejama, tikai pateicoties krustā sistā Glābēja nopelnam (Ābela upuris).

Izlasi 4. Moz. 21:4-9! Ko nozīmēja uz kāta paceltās vara čūskas simbols? (Sk. arī Jāņa 12:32) _____

“Israēlieši glāba savas dzīvības, uzlūkojot paaugstināto čūsku. Šī paskatīšanās bija saistīta ar ticību. Viņi dzīvoja tāpēc, ka ticēja Dieva vārdam un uzticējās līdzekļiem, kas bija nodrošināti viņu atlabšanai.” (E. Vaita “Sentēvi un pravieši” 431. lpp.)

Visā Vecajā Derībā zemes svētnīcas kalpošana bija kā visdetalizētākais glābšanas plāna attēlojums. Tūkstošiem gadu atvērts ir bijis jautājums, cik daudz israēlieši saprata visu rituālu nozīmi, lai gan nav šaubu, ka daudzi saprata vissvarīgāko no visām patiesībām, kas šeit tika mācīta: aizvietojošā grēku izpirkšana, ideja, ka, lai grēki tiktu piedoti, vietniekam ir jāmirst viņa vietā (sk. 1. Kor. 5:7).

Svētnīcas kalpošanā mums ir doti Jēzus nāves simboli, kā arī simboli Viņa augstpriesterīgajai kalpošanai Debesīs, tiesai, kas notiek pirms otrās nākšanas, un pēdējam grēka iznīcināšanas procesam laikmeta beigās.

Kādas Bībeles simbolus par glābšanas plānu tu vēl vari atcerēties? Kuri no tiem īpaši runā par Dieva glābjošo žēlastību un cerību, ko mēs no tās varam gūt? _____

Podnieka māls

Kādas svarīgas patiesības ir mācītas šajos pantos, un kādi simboli šeit ir atrodami? (Sk. 1. Moz. 2:7.)

Jer. 18:1-10 _____

Jes. 29:16 _____

Jes. 45:9 _____

Jes. 64:8 _____

Rom. 9:18-21 _____

Nav šaubu, ka pastāvīgās atmešanas un vajāšanu dēļ, ar ko saskārās Jeremija, viņš gribēja padoties. Vai bija vērts cīnīties par šo tautu? Reizēm viņam noteikti likās, ka atbilde ir: "NĒ!"

Nav arī šaubu, ka, raugoties uz podnieka rokām, viņam tika dota līdzība, simbols tam, kā Kungs strādā ar cilvēcisko mālu. Lai arī kādas citas patiesības būtu atrodamas salīdzinājumā par podnieku un mālu, tā māca par Dieva virsvardību. Tas ir, lai arī cik bezcerīga situācija varēja izskatīties no Jeremijas perspektīvas, podnieka un māla simbolika parādīja viņam, ka beigās, neskatoties uz nepareizajiem un pat labprātīgi nepareizajiem lēmumiem, ko cilvēki pieņem, Kungs kontrolē pasauli. Viņš ir absolūtais spēka un autoritātes avots un beigās Viņš uzvarēs, neskatoties uz to, kā izskatās tagad.

Vairākus gadsimtus pēc Jeremijas Pāvils pārņem šo Vecās Derības simbolu Rom. 9. nodaļā un turpina, pamatā izmantojot to, lai mācītu to pašu mācību, ko tā mācīja Jeremijam. Patiesībā Pāvils Rom. 9:21 pat tiešā veidā atsaucās uz Jer. 18:6. Mēs varam būt mierīgi pārliecināti, ka, neskatoties uz cilvēka brīvās gribas un brīvās izvēles realitāti, beigās mēs varam cerēt uz pilnīgu mīlošā un pašuzpurīgā Dieva virsvardību, kura mīlestība atklājas pie krusta. Ļaunums neuzvarēs: uzvarēs Dievs un Viņa mīlestība. Kāda gan mums ir cerība!

Kā mēs varam iemācīties uzticēties mācībai par podnieku un mālu, neskatoties uz pašreizējiem apstākļiem? Kādi Bībeles panti vēl parāda mums Dieva virsvardības realitāti? _____

Tautas deģenerācija

“Jo viņi mani pametuši un padarījuši svešu šo vietu, kvēpinādami citiem dieviem, kurus nepazina ne viņi, ne viņu tēvi, ne Jūdas ķēniņi, un tādēļ, ka viņi piepildījuši šo vietu ar nevainīgo asinīm!” (Jer. 19:4)

Šajā pantā mums ir doti daži piemēri par ļaunumiem, kas bija pārņēmuši Jūdas valsti. Viņi bija ne tikai atstājuši Kungu, kvēpinājuši “citiem dieviem” un izlējuši nevainīgas asinis, viņi arī bija “padarījuši svešu šo vietu”. Šeit izmantotais ebreju vārds nozīmē “padarīt svešu”, “padarīt dīvainu” vai “apgānīt”. Vai “ši vieta” bija pats templis vai Jeruzāleme, pantā tas nav pateikts. Tomēr svarīgi, ka tautai bija jābūt svētai, īpaši Kungam (sk. 2. Moz. 19:5, 6), atšķirīgai un citādai nekā apkārtējās tautas. Bet tas nebija noticis. Viņi bija pazaudējuši savu unikālo raksturu, savu atšķirīgumu, kas viņus būtu padarījis par lieciniekiem pasaulei. Viņi bija kļuvuši tādi paši kā visi pārējie.

Kādas mācības mēs šeit varam gūt? _____

“Un arī tādēļ, ka viņi cēluši augstienes Baalam, lai dedzinātu uguni savus dēlus, upurēdami Baalam, – to es tiem nepavēlēju un neteicu, no manas sirds tas nenāca!” (Jer. 19:5)

Lai gan cilvēku upurēšana senajā pasaulē bija izplatīta, tā bija lāsts Kungam, kas bija aizliedzis šādu praksi Israēlā (5. Moz. 18:10). Frāze, kas iepriekš tulkota kā “no manas sirds tas nenāca”, ebreju valodā skan: “Tā neradās manā sirdī.” Tas bija idiomatīks izteiciens, kas parāda, cik sveša un tāla no Dieva gribas bija šāda prakse. Ja mēs, grēka nocietinātās, kritušās būtnes, to redzam kā riebiņu, iedomājieties, kāda tā ir mūsu Svētajam Dievam!

Tomēr ar laiku samaitātības un kultūras vara bija tā pārņēmusi Viņa ļaudis, ka viņi bija degradējušies līdz šādam šausmīgam rituālam. Kādu mācību no tā vajadzētu gūt mums visiem par to, cik viegli mēs varam kļūt tik akli valdošās kultūras ietekmē, ka mēs pieņemam un pat piedalāmies darbībās, ko nekad nebūtu atbalstījuši, bet drīzāk uzskatījuši par šausmīgām, ja būtu saistīti ar Kungu un saskaņojušies ar Viņa Vārdu tā, kā tam vajadzētu būt (sk. Ebr. 5:14).

Trauka sasišana

Kā mēs vakar redzējām, tauta bija iekritusi dziļā atkrišanā. Viņi nebija uztvēruši vēsti. Tad Dievs izmantoja Jeremiju, lai izdarītu spēcīgu simbolisku darbību, kas ideālajā variantā palīdzētu viņiem pamosties priekšā esošo briesmu priekšā.

Izlasī Jer. 19:1-15! Kas Jeremijam bija jādara, un ko nozīmēja šī rīcība? _____

Jeremijam vēlreiz bija jādodas uz podnieka māju. Tomēr šoreiz Kungs gribēja pārliecināties, ka viņš sev līdzī ir paņēmis lieciniekus, lai redzētu, ko tieši viņš darīs. Liecinieki bija Jūdas priesteri un vecaji (Jer. 19:1). Kā vadītāji viņi bija atbildīgi par to, kas notika ar tautu, un tāpēc viņiem bija jāsaņem vēsts, ko Jeremijam vajadzēja viņiem sniegt šīs simboliskās rīcības spēkā. Podnieku vārti (Jer. 19:2), kur viņam bija jāsasit krūka, varēja atrasties netālu no tās vietas, kur strādāja podnieki, un tieši ārpus vārtiem varēja būt tā vieta, kur viņi izbēra saplīsušo trauku lauskas. Līdz ar to simbolika kļuva vēl spēcīgāka.

Kam derīgs ir sasists māla trauks? Ja trauks būtu ieklīsis, varētu atrast, kā to izmantot, ja arī tas sākotnēji bija paredzēts citam mērķim. Bet Jeremijam nebija tas tikai jāiedauza. Viņam tas bija jāsasit, padarot to nederīgu. Starp šo rīcību un vārdiem, kas sekoja, ir grūti iedomāties, kā cilvēki varēja nesaņemt brīdinājumu. Protams, saprast brīdinājumu un rīkoties ir divas pilnīgi atšķirīgas lietas.

Vēl biedējošāka ir acīmredzamā darbības pabeigtība. Kas gan var salabot sasistu trauku? Lai gan Kungs deva tautai cerību nākotnei, tomēr uz to brīdi, ja viņi neatgriezīsies, jūdu tautas un viņu bērnu liktenis būs nolemts. Visas vietas, ko viņi bija aptraipījuši ar savu riebīgo un grēcīgo rīcību, drīz apgānīs viņu līķi. Varbūt viņu izvirtības dziļumu labāk var saprast soda lielums, ko pār viņu galvām izsauca samaitātība.

Padomā par kaut ko izpostītu – tā izpostītu, ka nav iespējams atjaunot! Kam tas sākotnēji bija taisīts, un kas ar to notika, kāpēc tas tagad ir nederīgs? Cik uzmanīgiem mums ir jābūt, lai tas nenotiktu ar mums! _____

Linu josta

Izlasi Jer. 13:1-11! Kādu simbolisku darbību Jeremijam pavēlēja darīt, un kādu svarīgu mācību tai vajadzētu mācīt? _____

Šī simboliskā darbība ir radījusi grūtības tās skaidrotājiem, jo Eifratas upe (vispārpieņemts ebreju skaidrojums, bet nebūt ne vienīgais) atradās simtiem kilometru no Jeruzālemes. Ezram bija nepieciešami četri mēneši, lai aizceļotu līdz turieni tikai vienā virzienā (Ezras 7:9). Lai saprastu vēsti labāk, Dievs lika Jeremijam divreiz iet turp un atpakaļ. Tādējādi daži zinātnieki apgalvo, ka šeit ir domāta cita ģeogrāfiskā vieta. No otras puses, citi saka, ka lielais attālums, kas viņam bija jāceļo, palīdzēja viņam saprast, cik tālu tiks aizvesti Israēla bērni. Bez tam, pēc atgriešanās no tik ilga ceļojuma Jeremija varēja saprast atgriešanās prieku pēc 70 gūstā pavadītiem gadiem.

Lai arī kāds būtu gadījums, josta simbolizē gan Israēla namu, gan Jūdās namu, tīru un neaptraipītu aicināšanas laikā. Vīrs, kas nēsā jostu, ir pats Dievs. Kopā ar citām lietām tas parāda, cik cieši Dievs pats ir bijis saistīts ar Saviem ļaudīm. Daži komentētāji nozīmi ir atraduši tajā, ka josta bija no lina – arī priesteru drēbes tika gatavotas no šī materiāla (3. Moz. 16:4); galu galā, Jūdai bija jābūt priesteru tautai (2. Moz. 19:6).

Tieši tāpat, kā sapuva josta, sabruks arī tautas lepnums. Kā josta turas uz vīra gurniem, tā šie ļaudis kādreiz turējās pie Kunga un bija Viņa slavas un goda avots. Bet viņi bija aptraipījušies un sabojāti, kontaktējoties ar apkārtējām kultūrām.

Izlasi Jer. 13:11 un salīdzini to ar 5. Moz. 4:5-8! Kā šie panti kopā parāda, kas notika ar tautu? Ko šiem pantiem vajadzētu iemācīt arī mums? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Salīdzinājums ar podnieku un mālu, īpaši kā tas ir atklāts Rom. 9. nodaļā, rada svarīgu jautājumu par to, kā mēs cenšamies saprast Dieva rīcību. Protais, ka mēs to bieži nesaprotam. Tam nevajadzētu būt pārsteigumam, vai ne? Izlasi Jes. 55:8! Kā cilvēki mēs vienkārši esam ierobežoti tajā, ko mēs varam uzzināt par kaut ko, vismazāk par visiem Dieva ceļiem.

Šis jautājums, cilvēka zināšanu ierobežotība, atklājas tajā, ko sauc par "pašreferences problēmu". Lūk, šāds teikums: "Seviļas bārdzīnis dzen bārdas tiem, kas nedzen sev paši." Vai Seviļas bārdzīnis dzen bārdus sev? Ja viņš dzen sev, viņš nevar dzīt sev, jo viņš dzen tiem, kas nedzen paši sev. Bet, ja viņš nedzen sev, tad viņam ir jādzen sev tā pašā iemesla dēļ – jo viņš dzen bārdas ikvienam, kas nedzen sev paši. Atbilde veido neatrisināmu paradoksu, kas atklāj prāta robežas. Tādējādi, ja prāts sapinas jau ar tik ikdienišķu jautājumu, kam Seviļas bārdzīnis dzen bārdas, cik daudz vairāk tas notiek ar kaut ko tik dziļu kā Dieva darba raksturs un plašums pasaulē? Kas mums ir dots krustā, kas nodrošina mums pietiekami izpratnes, lai uzticētos Viņam un Viņa mīlestībai, pat ja mēs nesaprotam neko no tā, kas notiek Viņa pasaulē.

"Grēka izcelšanās un tā pastāvēšanas iemesli daudziem sagādā grūti atrisināmas problēmas. Viņi redz ļaunā darbu ar tā drausmīgajām sekām – ciešanām un postu – un jautā, kā gan tas viss var notikt, ja augstākā vara pieder Dievam, kas ir bezgalīgs gudrībā, spēkā un mīlestībā? Šeit pastāv noslēpums, kuru viņi nespēj izskaidrot. Un savā nezināšanā un šaubās tie paliek akli pret patiesībām, kas skaidri atklātas Dieva Vārdā un ir tik svarīgas viņu dvēseles izglābšanai." (E. Vaita "Lielā cīņa" 492. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādus izaicinājums mums sagādā ideja par Dieva absolūto virsvaldību Jaunuma jautājuma kontekstā? Kā lielās cīņas scenārijs palīdz mums tikt galā ar šiem smagajiem jautājumiem, šobrīd vismaz daļēji?

2. Kādus vēl simbolus jūs varat atrast Bībelē? Kāpēc Dievam vajadzētu izmantot simbolus? Kāda ir simbolu priekšrocība?
